

KOZALAK

Kültür – Sanat - Edebiyat

DOSTLUK ÜZERİNE

Dostluk, hiçbir kelimeyle yeri doldurulamayacak bir kavram ama günümüzde herkesin diline pelesenk olmuş durumda. Dost dediğimiz kişiler gerçekten bizim iyiliğimizi isteyen kişiler mi yoksa yüzüne gülüp arkadan konuşan kişiler mi? Dost dediğin arkadaşının iyiliğini isteyen, gerekirse kendisi için istemediği şeyleri arkadaşı için de istemeyendir.

Birine dost diyorsak o kişinin dostluk görevini yerine getirmesi lazımdır. Dost, kardeş, arkadaş dediğin insan bazen aileden öte olmalıdır. Fedakar ve cömert olmalıdır. Cesur olmalıdır böyle dost. Gerçek dostların sayıları çok azdır. Çünkü gerçek dostlar kıymetlidir ve kıymetli olan şeyler az bulunur fakat özür. Benim için dost geçici değil, kalıcı olmalıdır.

Dost diyebildiğimiz insan çok az hayatta. Çünkü dostluk sıfatı öyle her insana yakışmaz. Onu gerçekten hak edenler farklıdır. Ne mutlu gerçek dostu bulup dost kalabilene.

Nurcan KARAKÜTÜK

Mehmet ÖZKOL

SONSUZ GÖKYÜZÜM

Hani insan geceleri,
Düşünür ya her şeyi
Mutluluğu, huzuru, aşkı
Sonra kendine
Bir soru sorar:
'Neden ben ?'
Ama geceler,
İnsanın en güzel düşündüğü
Ve her şeyi
Göz önünde bulundurduğu bir karanlıktır,
Gecenin sessiz çılgınlıklarına göz kapattığın.

Çünkü anlatır sana gökyüzü,
Bir kayan yıldız parçası kadar
Umudun olduğunu.

İnsan bazen umudunu yitirir,
Ama gökyüzüne bakar.
O yıldız ne kadar güzel
Ne kadar ıssız ışık saçar.
Sonra der ki :
'Umut bir yıldız parçası kadar parlak ,mutluluk veren
Ve sonsuzluklara
Davet çıkaran bir şey.'

Gece ve gök yüzü bu kadar güzel,
İnsan gök yüzüne bakınca anlar
Her şeyi göz önünde bulundurabildiğini,
Geceyle gökyüzünün
Sonsuzluk ve umut olduğunu.

Beni benimle bırakıp giderken
Gök yüzü ve sonsuzluk ,
" mutlu son " olmasın
" Mutlu sonsuzluk " olsun.

Seda ARMUTCU

ACIMA DEĞİL GURUR

Dünyanın temeli sarsılmış gibiydi. Hayatın tadı kaçmıştı. Her şey gördüğümünden ve hissettiğimden farklıydı ve pek mutlu değildim. Çünkü köy okulundan ayrılmıştım. Artık başka bir okulda okuyordum. Sınıf penceresinin kenarında oturuyor, yeni sınıf arkadaşlarımın futbol maçını izliyordum.

Artık on yaşında, içine kapanık bir çocuktum. Çaresizdim; ama ne kadar çaresiz olduğumu yeni fark etmiştim. Beni farklı kılan şeyin ne olduğuna dair hiçbir fikrim yoktu. İyi bir ressamdım. Resim yapmak, benim için her şeydi. Bu yolla gördüklerimi ve hissettiklerimi, henüz benim için gerçeklik haline gelemeyen yaramaz bedenimle zihnimde olup bitenleri anlatabiliyordum. Gözlerimden çok zihnimle görebiliyordum. Sınıftaki kız arkadaşlarım, bana diğerlerinden farklı bakıyorlardı. Bunu sesiz olduğum için kabul ediyordum ama sonradan bu bakışların farklı bir anlam taşıdığını anladım. Bu bakış "acıma duygusu"ydü. Her şeyi anladığımı sanıyordum ta ki onu görünceye kadar. Yabancı bir kız, birkaç adım öte geldiğinde kafamı ürkekçe kaldırdım. Arkadaki ağaçların yemyeşil dallarını ve dalların nemli çimlerdeki gölgesini görebiliyordum. Güneş arkadan kumral saçlarına karışmıştı. Güneşin parlaklığı sanki beni kör etmişti, kahverengi saçlı ve kahverengi gözlü olduğunu gördüm. Duru bir güzelliği vardı. O bahar sabahı yanağında açan tazelik ve gözlerinde kendimi bakmaktan alamadığım bir masumluk vardı. Yanıma yaklaştı ve "merhaba" dedi. Dilim tutulmuştu. Bu sessizliğimden değildi. Onun güzelliğindendi.

Zamanla sınıfa alışmıştım. Onu daha iyi tanıyordum. Artık onun bakışları her şeyi anlatır olmuştu. Bu benim için acıma duygusu değil gururdu.

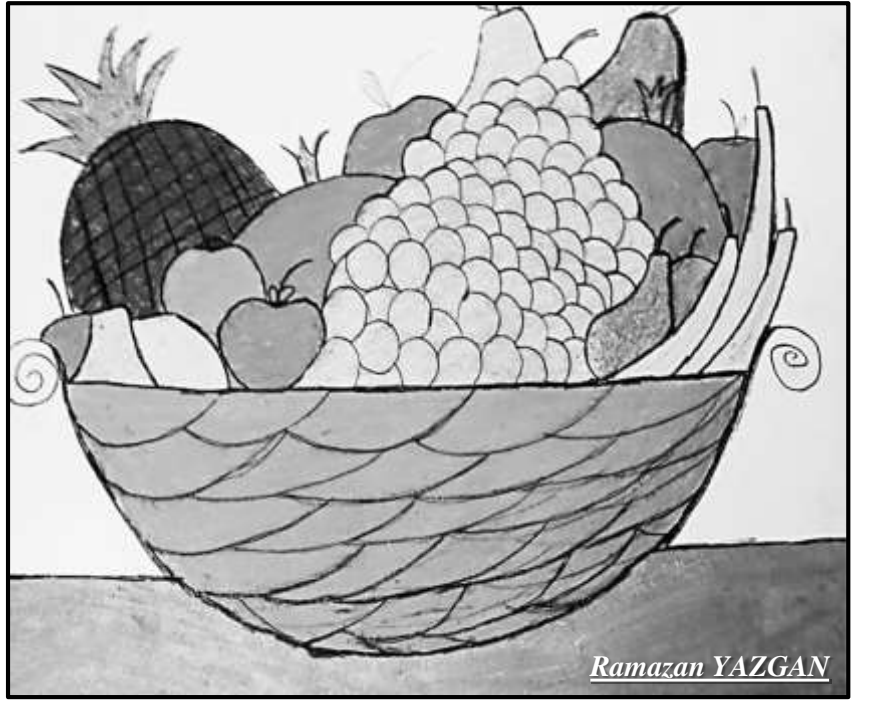
Yunus Emre NİYAZOĞLU

İNSANLIK İÇİN

Barış, insanların birbirine zarar vermeden, savaşmadan kan dökmeden veya şiddet uygulamadan yaşamasıdır. Barışın egemen olduğu toplumlarda korku yoktur. İnsanlar korku içinde yaşamadıkları için daha huzurlu, mutlu ve üretken olurlar.

Barışın önemi en çok savaş zamanlarında anlaşılır; zira bu tür zamanlarda insanlarda bir ölüm korkusu, sevdiklerinden ayrılma kaygısı görülür. Bu korkuları yaşadıkları için de üretmeleri ve verimli çalışmaları neredeyse imkansız hale gelir.

İnsanlar maalesef çıkarları için her türlü kötülüğü ve zalimliği yapmaya başlamıştır. Bunun en iyi örneğin 20. yüzyılın başlarında meydana gelen Birinci Dünya Savaşı'dır. Birinci Dünya Savaşı bazı devletlerin tamamen kendilerine menfaat sağlamak, başka ülkelerin topraklarından, yeraltı kaynaklarından, hammaddesinden yararlanmak için başlattıkları bir vahşet örneğidir. Dünya menfaati için savaşlar, insan canının ne kadar önemsiz görüldüğünün timsalidir. Nitekim bu savaşlarda milyonlarca insan ölmüş milyonlarca çocuk yetim, belki milyonlarca kadın dul kalmıştır. Çoğu yerde kıtlıklar ve hastalıklar baş göstermiş, savaşın ne kadar kötü bir şey olduğu bir kez daha anlaşılmuştur. Ancak bu durumdan insanlar bir ders almamıştır. Zira bu tür savaşlar sonrasında da devam etmiş ve devam etmektedir. Geçmiş zamanlara bakıldığında, savaşların olmadığı dönemlerde bilimsel gelişmelerin daha iyi olduğu görülmektedir. Bunun da kaynağı elbette ki barış ortamıdır.

İnsan canı kadar önemli bir şey yoktur. İncamıza göre de zaten haksız yere bir insan öldüren, tüm insanlığı öldürmüş gibidir. Barışı, devletler arasında savaş olmaması durumu olarak düşünmeliyiz. İki insanın küs olmaması, birbirine kin duymaması ve birbirini sevip sayması olarak da düşünülebilir. Dünyada barışın egemen olmasının ilk şartı, öncelikle kişiler arasında anlam bulmasıdır. Her insan barıştan yana olduğunda devletler de barışçıl olacak ve savaş olmayacaktır. Her şeyden önce çocuklar gülecektir.

Sena TUFAN

AKİF'İ ANLAMAK

**Mehmet Akif' i anlayabilmek,
En güzel gençliği yaşamak gibidir.
Hürriyeti tam anlamıyla kavrayabilmek,
Merhameti tüm topluma yaymak gibidir.
En güzel din ile yaşlanmak,
Tek kalemde Allah demek gibidir.**

**Akif ' i anlayabilmek,
Kur'an 'ı yaşamak için çabalamak gibidir.
İyilikler içinde yaşayıp bütünleşmek,
Ferah bir yaşama kavuşmak gibidir.**

**En sonunda anladım onu,
Rahmanmış, resulmüş yolu.
Sönmezmiş evinde ışık,
O bilir ki Mevla'ya aşık,
Yaratana şükür ki Akif bizimle barışık.**

Sümeyye KORKMAZ

GÜZELLİĞE DAVET

Merhaba arkadaşlar, size bu yazıyı, bir arkadaşınız olarak yazıyorum. Arkadaşlar, okulumuzun imajının dışarıda konuşulan sözlerle öncelikle alakası yoktur. "Ticaret Lisesi şöyle, Ticaret Lisesi böyle "diyenlere kesinlikle kulak asmayız. Çünkü bu okul gerçekten seçebileceğiniz güzel bir okul. Neden mi ? Okulda öğrenci sayısının azlığı büyük bir avantaj olduğundan , derslerde öğretmenler öğrencilerle daha yakından ilgilenmektedir. Belki de daha önce görmediğiniz öğretmen- öğrenci ilişkisini bu okulda bir arkadaş, bir dost olarak öğretmenlerimizden ve okul idaresinden göreceğinizden eminim . Arkadaşlar, benim demek istediğim şey; bu okulda gerçekten başarıya ulaşmak isterseniz en kolay adımlarla zirveye ulaşacağınızdan şüpheleniz olmasın. Yeter ki başarmaya odaklanalım ve bunu canı gönülden dileyelim. Ticaret Lisesine gideceğim de ne olacak demeyin.

İsteyen öğrenci her yerde başarabilir. Bunun somut örneklerini okulumuzda görmek mümkün. Örneğin geçen yıl mezun olan arkadaşlarımız, hukuk fakültesi başta olmak üzere birçok üniversitenin güzel bölümlerine yerleştiler. Son sınıf öğrencisi olarak önümüzdeki yıl liseleri tercih edecek ortaokulda okuyan kardeşlerime sesleniyorum . "Söylentiler sizi yanıltmasın . Gelin ve bu çatı altında hayallerinizi gerçekleştirin."

Sevgili öğretmenlerimiz, daima bizi seven ve bizi bizden daha çok düşünen kişiler olduğunuz için size çok teşekkür ederim. İnşallah sizlerin kıymetini bütün arkadaşlarımız anlar. Mutluyum, çünkü mensubu olmaktan iftihar edeceğim bir okuldan mezun oluyorum. Bizi hayata hazırlayan siz değerli öğretmenlerimize sonsuz şükranlarımı sunuyorum.

Furkan ÜKTEN

GURBET

Dışarıda yağmur,
İçimde fırtına...
Gurbette zaman,
Geçmiyor anne.

Tam diyorum bitti hasret,
Geliyorum sana.
Yine tutuyor yakamı,
Bırakmıyor zalim gurbet.

Annem beni özlemişsin,
Hep yolumu gözlemişsin.
Gün olur dönerim,
Bu gurbeti bende yenerim.

Nuran SANDIKLI

Bedirhan İPLİKÇİ

ÖZGÜRLÜK

Bir insanın istediği tek şey özgürlüktür. Özgür olmak insanı ruhen ve bedenen rahatlatır. Kendi kararları, kendi hareketleri bir insanı özgür kılar. İnsan her şeyin kendi istediği gibi olmasını ister ama bunu bencillik gibi düşünmeyiniz.

Bence özgürlük insanı olgunlaştırır. Yaşayacağı şeyleri göz önünde bulundurarak, çabalayarak insanı yetişkin bir bireye dönüştürür. Bazı insanlar özgürlüğün yanlış olduğunu düşünür; çünkü olaya yanlış yerden bakar. Özgür olmak kötü bir şey değildir. Özgürlük saygıyı, sevgiyi ve birçok olayı içine alır. İnsan her şeyden önce ruhen özgür olmalıdır. Ruh özgür olunca düşünceler de özgür olur. Özgürlük sadece her istediğimizi yapmak değildir, Mantıklı düşünüp aklımızı özgürleştirebiliriz. Kişiliğimizi, hareketlerimizi özgür yapmak için önce geniş açıdan düşünmeli, en basitinden empati kurmayı öğrenmeliyiz,

Özgürlük, toplumları şekillendirir. Örneğin en basitinden ailede temeli atılan davranışlar; saygı, sevgi, hoşgörü ilk adımlarıdır özgürlüğün. Özgürleşen bireyler özgür toplumlara kucak açar. Kimsenin özgürlüğü kısıtlanamaz. Başkalarının özgürlüğüne engel olmadan herkesin istediğini yapma hakkı vardır. Özgürlük kötü huylardan kaçınıp iyi bir yola doğru ilerlemektir. O yolun hep doğruya çıkması gerekir. Yola yanlış girersen o yol sana bataklık olabilir. Aslında özgürlük yapmacılıktan da uzaklaştıran bir kavramdır. Düşünceler özgürleştikçe davranışlar da doğallaşır.

İnsanların özgürlüğünü elinden alanlar, aslında hep kısıtlanmış insanlardır. Özgürlüğü tadamamış ruhtar, nefret ve intikam duygularıyla başkalarına sıkıntı vermişlerdir. Bu nedenle özgürlüğün küçük yaşlardan itibaren doğru anlatılıp doğru yaşanması gerekir.

Nur Sena MADEN

SEVGİLİ DEDECİĞİM

Mehmet Akif Ersoy 'a Mektup

Sana neden bu kadar hayran olduğumu , seni neden idolüm olarak gördüğümü, senin yazdığın marşı duyunca neden saygı duruşuna geçtiğimi herkes anlayamıyor. Ama bilmezler ki sen benim dedemsin. Belki kan bağıımız yok lakin senin dinine bağlılığın, şiirlerinde kullandığın kelamın, sözlerinle çağlara selamın, yaşantın boyunca süregelen ahlakın beni sana o kadar hayran bırakıyor ve o kadar derinden etkiliyor ki kendimi tutamıyorum, bu adam benim dedem demekten kendimi alamıyorum. Yaşamın boyunca çektiğin sıkıntıları öğrendikçe içim burkuluyor, canım yanıyor dedem.

İsmi duyunca bile onur duyduğum insansın sen. Şimdiki gençliğe bakıyorum hep Batı'ya özentisi, yok senin döneminin gencindeki iman gücü. Bu mektubumla sana , senin zamanına , senin ahlakına , senin şahsiyetine olan hayranlığımı bir nebze de olsa dile getirmeyi niyetim. Huzurla yat dedem. Ben her vakit senin duacımın. Senin ismini duydukça, aklıma şiirlerin geldikçe ,kitabımın her kelimasını okudukça seninle bir kez daha gurur duyuyorum. Gördüğüm her insana senin yaşantını bilip bilmediğini soruyorum. Sana olan hayranlığımı onlara da sunuyorum. Çektiğin sıkıntıları, yaşadığın acıları herkesle paylaşıyorum. O sıkıntılara rağmen senin iman dolu olduğunu bizim ise şu bolluk içinde yaratana şükretmeyişimizi anımsatmadan edemiyorum.

Keşke senin zamanında yaşayıp , seninle tanışmak, senin öğrencin olmak nasip olsaydı bana. Ama olsun dedem belki seninle tanışmak nasip olmadı ama senin gibi güzel bir insanı kitaplarla tanımak nasip oldu ya şükür olsun yaratana.

Yasin YİĞİT

BOŞ BARDAK

Çok dertliyim bu aralar,
Her şeye takılır ,
İç çeker oldum.

Sorar herkes,
"Ne derdin var?" diye .
"Ne derdim yok?" derdim.
Hayat boş,
Keyifler hoş,
Bir bakarsın
Nefesin yok.

Hayat, böyle işte
İnsan, ne zaman ayağım kayacak diye düşünmeden,
Keyif, kader, aşk ve seçim derdinde.

Anlatın Şarkılar,
Ne derdim varmış bu dünyada ,
Bildiğin, bildiğim ve bilmediğim.

Ya da boş ver zaman aksın ,sonsuzluk limanında.

Sema EREN

DEVİRİ ALEM

Bekdiğin, Havza-Samsun yolunun 11.km'si üzerinde bulunan bir beldedir. Belde ismini "Baş" hükmeden; "Tigin" ise, hanedandan olan erkek çocuk anlamından alır. Beldenin girişindeki istasyon binası işlevselliğini yitirdiği için o uzun ahşap kapılarına kilit vurulmuştur. İstasyonu ziyaret eden insanlar, uzun kavak ağaçlarının çıkardığı seslerle huzur bulur. Beldenin yeni dökülmüş asfaltının sıcaklığı insanı zorluyordu. Hafif bir rüzgar, havanın kararmasıyla şiddetini artırır ve belde sakinlerine, bölgede Karadeniz ikliminin egemenliğini hatırlatır. Gündüz sıcaklığına, gece soğuluğuna rağmen bölgede üretilen tarım ürünlerinin çeşitliliği fazladır. Beldede yaşayanların büyük çoğunluğu tarım ve hayvancılığı bir arada sürdürmektedir.

Köylülerin imece usulü çim ettikleri, köy içine yakın tellerle çevrilmiş bir mera alanı vardır. Bu meralarda hayvanların hiç yaklaşmadığı küçük çalılıklar dikkatimi çektiği için bunları inceleme gereği duydum. Bölgede " itüzümü " diye bilinen bu mor meyve aslında böğürtlendi ama böğürtlen deyince suratlarına karşı küfür edilmiş gibi bakmaları beni rahatsız etmişti. Bu sebepten bu meyvenin adı artık benim için de itüzümüydü. Hayvanların neden yaklaşmadığını merak ederken birden cevabımı almıştım. Jilet kadar keskin dikenler, kolumu çektiğim halde bırakmamış, paramparça etmişti. Kolumdan akan kan elimdeki itüzümünün mor lekesiyle birleşmiş fakat kolumdan çok ellerimin acısı beni rahatsız etmişti. Bu acının sebebini ararken ısırgan otlarının içinde olduğumu fark ettim. Ben elimin acısıyla yanarken acı hissettiğim bir yer daha vardı ve bu yırtılan kollarım değildi, ayakkabımın hemen üstüydü ve bileklerimin üstüne kadar ısırgan otu olduğunu fark ettim. Bu acılarla geceye kadar sabretmişim ama nasıl uyuyacaktım? Isırgan otu ve itüzümünün dikenlerine lanet ede ede uyumaya çalışırken kollarımın ve ellerimin yandığını fark ettim. Çareyi kapıyı pencereyi açmakta bulmuş ve biraz olsun rahatlamıştım. Bu kısa süreli rahatlık, uyumama yardımcı olmuştu. Buralarda Karadeniz ikliminin görüldüğünü unutmamış tam tersine bana bir şey olmaz gibisinden düşünmüş ve pencereleri kapatmamıştım. Fakat sabah uyandığımda her yerimin kaskatı kesildiğini anlayınca soğuğa yiğitlik olmayacağını anlamıştım.

Beldedeki ilk günümde zorluklar yaşamam beni yormuştu; fakat bir düşün olduğunu haber almıştım ve bunu kaçıramazdım. Bütün vücudumda hissettiğim ağrı yüzünden pek konsantre olamadığım düğünde fark ettiğim iki şey vardı. Biri ilginç isimli düşün yemekleri bir diğeri de içmekten kafayı kaldıramayan hacı dayılar... Haluşğa diye bilinen yemek, el yapımı erişteden yapılan bir çorbaydı. Tirit ise ismini çok duyduğum ama hiç görmek nasip olmayan bir yemektir. Teoride kaz pilavıydı ama yufkasıyla ve yağıyla özel bir yemek olduğu belliydi. Yemek kültürü iyi olan bir kişi değildim ama tiridin yenilişi bana çok uzaktı. Yufkayla pilavın avuçlanması garibime gitmişti. Ben de denedim. İlk denemem diğerleri gibi başarısızdı. Sadece tiridin yağına banyordum. Kendimi cahil biri gibi hissetmişim ama dayının biri kaşık vermişti ve bu eziyet bitmişti. Yemeğin sonunda herkes eliyle yemesine rağmen ellerine hiç yağ bulaşmamıştı, ben yemeğin yarısını kaşıkla yemiştim ama bileklerime kadar yağ olmuştu. Kafamda bir şey vardı. Bu yağ inşallah ısırgan otunun verdiği acıya iyi gelecekti. Umutluydum. Aklımdaki gibi oldu ,ısırganın acısı geçmemişti ama alıştığım için sıkıntı etmiyordum. Ertesi gün bıçak gibi kesilmişti ağrılarım. Her ne kadar memleketimde olsam da zorluk çekmişim. Tüm zorluklara rağmen benim için güzel ve yaşanacak bir yerdi. En azından tecrübe ediniyordum; fakat ailem Ankara'da olduğu için gitmek zorundaydım ve her zaman özlemini duyduğum memleketime kavuşmuşken ayrılmak tam anlamıyla yürek parçalıyordu. Ailemin yanına giderken aslında kalbimin yarısı havasıyla, suyuyla memleketimde ve buradaki sevdiklerimde kalmıştı.

Kerim UYSAL

Beyzanur DALGA

GELECEK KAYGIMIZ

İnsanlar hep çok para kazanmak için çalışır, çabalar ve okur. Rahat yaşamak ister. Herkesin bunun için yapması gereken şeyler vardır. Fedakarlık yapmaları gerekir bir şeylerden: Eğlencelerinden, seyahatlerinden, yeri geldiğinde mutluluklarından... Sonunda rahata ereceklerini bildikleri için bazı insanlar önlerine çıkan zorluklara katlanır. Bazıları ise hiç sorumluluk almadan yola devam eder.

Bu insanlardan bazıları biziz. Şu anki gençlik. Hemen hemen birçoğumuz 18 yaşındayız. Hayallerimiz var. Hayallerimizi gerçekleştirmek için yaşıyoruz ve bunun için okuyup ders çalışıyoruz.

Hayatımız sınav olmuş, YGS en büyük korkumuz. Hayatın dönüm noktası diyebiliriz aslında. Çünkü geleceğimize şekil verecek bir sınav. Ayaklarımızın üzerinde durabilmek için iyi bir üniversite okumak, iyi bir eğitim almak ve iş sahibi olmak gerekmektedir. Bunun kapılarını aralayan tam da bu sınav. Sadece bu sınav için kendimizi dört sene boyunca parçalayıp durduk. 13Mart'ta YGS'ye gireceğiz. Gündüz çalışıp gayret göstermemiz yetmiyormuş gibi geceleri de yer yer kabusumuz oluyor bu sınav. Kimi zaman hayallerimizin gerçekleştiği tatlı rüyalar görüyoruz. Bu uğraş bizi fazlasıyla yoruyor.

Keşkelerle bitiriyor çoğu insan lise dönemini ve sonunda kimileri mutlu oluyor kimileri ise hala mutluluğun peşinde koşuyor. Mutlu olmak için benim de keşkelerim var. Mesela diyorum bazen, keşke en başından sınav hakkında bilinçli olsaydım da iyi çalışsaydım, diyorum. Her insanın hatası vardır. Benim hatam, araştırıp öğrenmemektir. Size demen o ki bizim kesiklerimiz oldu ama sizin olmasın. Çünkü insanın hayatında keşkesinden daha kötü bir şey olamaz diye düşünüyorum . O yüzden gerçekten iyi bir iş, iyi bir yaşam istiyorsanız,

Ümmühan BARIŞKAN

İMTİYAZ SAHİBİ

Müslüm DEMİR

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Necip AYDIN

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Şengül GÜRCAN

Zehra AYAYDIN

GÖRSEL DANIŞMAN

M. Cihan CİDETLİ

YAYIN KURULU

Okan URGENÇ

Muhammed Enes KAYA

Gamze DERE

Tuğçe Nur ERDEM

OKUL ADRES TELEFON

ÇUBUK MESLEKİ VE TEKNİK ANADOLU LİSESİ

Barbaros Mah. Esen Sk. No13 Çubuk / ANKARA

03128371505